

MINISTER ŚRODOWISKA

DL.gł-070- 3 D/39632/11/jl

dot. pisma BPS/DSK-043-3961/11
z dnia 9 sierpnia 2011r.

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 11.09.11.

nr. 4356 podpis. Bawentse

Warszawa, dnia 31.08.2011 r.

J. Kurcowa W. Dobrzyński
Biuro Prasowe Senatu
Warszawa, dnia 01.09.11
8039 podpis. [signature]

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na oświadczenie senatora Eryka Smulewicza złożone na 82 posiedzeniu Senatu RP w dniu 5 sierpnia br., przekazane Ministrowi Środowiska przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi pismem z dnia 16 sierpnia br. 2011 r. zgodnie z właściwością, a do którego skierował je Marszałek Senatu swoim pismem z dnia 9 sierpnia br., w sprawie systemu szacowania i wypłaty odszkodowań za szkody w uprawach rolnych wyrządzane przez zwierzęta łowne, wyrażam poniżej następujące stanowisko.

Chcę zaznaczyć, że jest ono identyczne do stanowiska przekazanego w odpowiedzi na oświadczenie senatora Jana Dobrzyńskiego w tej samej kwestii, złożone na 80 posiedzeniu Senatu RP.

„Obowiązujące od roku rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i płodach rolnych (Dz. U. Nr 45, poz. 272) jest wynikiem długotrwałej pracy międzyresortowego zespołu i wypracowanym kompromisem pomiędzy interesami gospodarki łowieckiej i rolnej. W jego tworzeniu oprócz przedstawicieli Ministerstwa Środowiska brali udział przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Krajowej Rady Izb Rolniczych (jako przedstawiciele i reprezentanci rolników) oraz przedstawiciele Polskiego Związku Łowieckiego. Chciałbym także podkreślić, że nowelizacja i wydanie nowego rozporządzenia zainicjowane zostały przez Krajową Radę Izb Rolniczych i w przeważającej mierze uwzględniła postulaty rolników.

Procedura szacowania szkód łowieckich ma na celu potrzebę określenia faktycznego rozmiaru szkody, jak i określenie wartości zniszczonych plonów. Stąd wynika potrzeba wstępnego (np. na wiosnę) i ostatecznego szacowania szkody (przed zbiorami, jesienią) oraz ponownego szacowania szkody w przypadku jej powtarzania się w ciągu całego okresu rozwoju danej uprawy. Podstawą określenia wysokości odszkodowania jest zawarta ugoda stron w której wypracowaniu może uczestniczyć przedstawiciel właściwej izby rolniczej lub przedstawiciel gminy.

W celu zapewnienia możliwie szybkiej wypłaty odszkodowania został wyznaczony trzydziestodniowy termin na przekazanie jej poszkodowanemu i to bez względu na sytuację finansową dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego. Kondycja finansowa koła łowieckiego zawsze jest uzależniona od sposobu prowadzenia gospodarki łowieckiej ze szczególnym uwzględnieniem planowania wysokości pozyskania zwierzyny czyniącej największe szkody i dopuszczalnego poziomu szkód łowieckich, oczywiście z uwzględnieniem zjawisk kłęskowych

Odnosząc się do kwestii poprawy zaistniałej sytuacji, czyli zmniejszenia liczby występujących szkód łowieckich, chciałbym zwrócić uwagę na obecnie funkcjonujące w naszym systemie prawnym rozwiązania. Ustawa Prawo łowieckie w art. 47 ust. 1 wprowadza obowiązek współdziałania w zabezpieczaniu gruntów przed szkodami łowieckimi. Właściciele lub posiadacze gruntów rolnych i leśnych powinni, zgodnie z potrzebami, współdziałać z dzierżawcami i zarządcami obwodów łowieckich w zabezpieczaniu gruntów przed szkodami, o których mowa w art. 46 ww. ustawy. Celem współdziałania jest, z jednej strony uratowanie upraw i plodów przed uszkodzeniem lub zniszczeniem, a z drugiej zaoszczędzenie znacznych kwot wydatkowanych przez dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich na wypłatę ewentualnych odszkodowań. Oczywiście, może to dotyczyć także grodzenia najbardziej zagrożonych upraw rolnych, chociaż koszty dla obu stron mogą być poważnym wydatkiem.

Kończąc, chciałbym poinformować, że w najbliższej przyszłości nie przewiduje się nowelizacji przepisów obowiązujących od 2010 r. dotyczących szacowania szkód łowieckich i wypłaty odszkodowań”.

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych
w KPRM
2. a/a

Z up. MINISTRA
PODSIEKRETARZ STANU
GŁÓWNY KONSERWATOR PRZYRODY

Janusz Zaleski